

Keizer Tiberias	of is het Koning Filip
Landvoogd Pontius Pilatus	of is het Alexander De Croo
Gouverneur Herodes	of is het gouverneur Carina Van Cauter
Annas en Kajafas	of is het Paus Franciscus en Bisschop Lode

En bij die grote namen, die grote mannen
komt helemaal achteraan Johannes, de zoon van Zacharias.

Welke namen zouden we vandaag kunnen geven aan Johannes, de Doper?

- Vrijwilligers die via Pax Christi oproepen tot vrede in de wereld.
- Mensen die een kerstcadeau willen schenken aan hen die het financieel moeilijk hebben.
- Zij die ons bewust maken dat wij onze manier van leven moeten veranderen.

De profeet Johannes zocht het niet in de drukke stad,
Hij vond zijn roeping in de stilte, tussen het woestijnzand.
Misschien zelfs in de donkere nacht,
waarin alles nog eens zoveel meer op je afkomt.
waarin de problemen groter worden,
de eenzaamheid sterker, de angst beklemmender,
de hoop eerder vergruizeld tot zand waar niets mee te bouwen is.

Juist in die woestijn - buiten de gevestigde orde -
ontdekt Johannes wat zijn roeping is.
Daar ziet, hoort en vooral voelt hij: het moet anders.
Zijn uitspraak is voor velen onder ons misschien wel gekend?
De vraag is daarom des te meer:
wat betekent zijn oproep voor ons eigen leven?

- de dalen vullen: we kunnen het zien als:
het dal van onze ontmoediging, teleurstelling, lusteloosheid,
machteloosheid soms ook
- de bergen en heuvels slechten: kan dat niet te maken hebben met:
aankijken wat onoverkomelijk lijkt,
geen kracht vinden om het aan te pakken;
of heeft het te maken met bv ons beter voordien dan we eigenlijk zijn

- kronkelpaden rechte trekken: wie van ons doet het al eens niet:
een leugentje om bestwil, zeggen we dan,
ons te snel oordeel, of de waarheid die we naar onze hand zetten
- ruwe wegen effenen:
vasthouden aan ons eigen gedacht,
zonder open te staan voor de mening van anderen bv
of denken: een ander zal het wel doen ...

Ik weet het: het klinkt erg negatief
en alles op een rijtje lijkt het wel of we heel slechte mensen zijn.
Dat is zeker niet mijn bedoeling,
ik ben namelijk niet graag een onheilsprofeet, die zijn er al genoeg.

Als we echter eerlijk zijn tegenover onszelf,
herkennen we er ons op sommige momenten wel in. Niet?
Laten we ze hindernissen noemen die ons belemmeren
om ten volle naar Kerstmis toe te leven.

Het is goed dat we er ons van bewust zijn.
En vooral ... te geloven dat vernieuwing mogelijk is,
in onze wereld, in ons leven,
te beginnen met onze eigen wereld van relaties, onze parochie hier.
Laten wij hier in Sint Jozef beginnen.
We moeten toch niet wachten tot de grote mannen en vrouwen
die we daarjuist noemden, het voor ons doen.
Want als wij er niet meer in geloven, wie dan nog wel?

Hoewel wij de komst van deze nieuwe wereld niet in de hand hebben,
mogen we vertrouwen in de woorden van de 1e lezing:
God omgeeft ons met zijn barmhartigheid en gerechtigheid.

Dit is de nieuwe wereld waar wij mee aan mogen bouwen

Aan ons om dit licht van God om ons heen te verspreiden
en elkaar in dat licht te plaatsen.

Lieve Van Driessen